

עפ"ג 13783/02 - יהודה דנדקר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעוים פליליים

לפני כב' סגן הנשיא י' נעם,

השופטת ר' פרידמן-פלדמן

והשופט מ' בר-עם

עפ"ג 16-02-13783 דנדקר (אסיר) נ' מדינת ישראל

המעורער
יהודיה דנדקר (אסיר)
על-ידי ב"כ ע"ד יאיר יריב אבירים
מטעם הסגנוגרפיה הציבורית

נגד

מדינת ישראל
ב�名צאות פרקליטות מחוז ירושלים
המשיבת

פסק דין

השופטת רבקה פרידמן-פלדמן:

1. ערעור על גזר דין של בית משפט השלום בבית שמש (כבוד השופט מאיה אב-גנים ויינשטיין) מיום 25.1.2016, בת"פ 37546-04-15; ת"פ 16848-09-14; ות"פ 20322-03-15, לפי גזר על המערער עונש מאסר בפועל למשך עשרה חודשים, מהם שמונה חודשים במצטבר למאסר אותו הוא מריצה כיום; מאסר על תנאי; פסילת רישון נהיגה ופסילה על תנאי, וכן קנס בסך 750 ל"ח.

ההליכים בבית-משפט קמא:

2. ביום 4.1.2016 הורשע המערער, על פי הודהתו בכתב אישום מתוקנים בשלושת התקדים, בהסתעተ תושב זר השווה בישראל שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב-1952; נהיגה פוחצת ברכבת, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; הסעת נוסעים מעל המותר כשההסעה מבוצעת בשכר, עברה לפי תקנה 84א לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961; החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 10 סיפא לפיקודת הסמים המטוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973; ושתי עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית בלבד, לפי סעיף 7(א)+(ג) לפיקודת הסמים.

3. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן בת"פ 37546-04-15, בתאריך 25.5.14, בשעה 07:42 או בסמוך לכך, בכביש 375 לכיוון בית שמש, נהג המערער ברכב כשהוא עוקף לשולה רכבים תוך חציית קו הפרדה רצוף, ובכך אילץ את אחד מנהגי הרכבים שנסע מולו בנתיב הגדי, לסתות לשולי הכביש. כתוצאה מהכך התנוועה נעצרה. בהמשך הגיע הרכב לכינה לבית שמש, והumaruer המשיך "להשתולל" בכביש בנהיגה מהירה.

כשנעצר הרכב על ידי שוטר תנוועה, עלה כי המערער הסיע, בשכר, חמישה תושבי הרשות הפלסטינית ששחו בישראל

עמוד 1

שלא כחוק. ברכב מקומות נסעה לאربעה נוסעים מלבד הנהג, כאמור המערער הסיע חמישה נוסעים.

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן בת"פ 20322-03-15, ביום 30.6.14, בחיפוש שנערך בביתו של המערער בביון עליית, נמצא על אדן החילון בחדרו של המערער, אדנית ובה שני שתלי קנבס במשקל 1.90 גרם. כן נתפסו בקבוק פלסטי ומשקל אלקטרוני נייד.

על פי עובדות כתוב האישום בת"פ 46177-10-14, בתאריך 11.5.14 החזק המערער ברכבו ועל גופו סמ מסוכן מסוג קנבס במשקל כולל של 0.57 גרם נטו לצריכתו העצמית.

4. הוסכם על הצדדים כי צירוף תיקי הסמים לא יהיה בו כדי להחמיר בעונשו של המערער, והצדדים התייחסו בטיעוניהם לתיק ההסתעה ועבירות התעבורה בלבד.

5. בטיעונו לעונש בבית-משפט כמו ציין ב"כ המשיבה כי המערער אסיר שפטו ל- 30 חודשים.

לגביה העבירה של הסעת התושבים הזרים, טען מתחם ענישה בין 5 ל- 20 חודשים מאסר בפועל.

לגביה נהיגה פוחצת, טען כי לאור הנسبות המחרירות, יש לקבוע מתחם ענישה בין מספר חודשים אחדי מאסר בפועל לבין שניםיים מאסר.

לגביה העונש המתאים, ביקש לקבוע תקופת מאסר, מתוך ירצה המערער שנה במצטבר למאסר אותו הוא מרצה כוים ויתרת המאסר תהיה בחופף למאסר הנוכחי.

ב"כ המערער טען בבית-משפט כמו, לגבי עבירת ההסתעה, כי המערער לché איתו טרמפיקטים, ורק כשנעצר, התרבר לו שהם שוים בלתי חוקיים. לטענתו לא מדובר בהסתעה בנسبות מחירות. לטענת ב"כ המערער, מתחם הענישה בגין עבירת ההסתעה הוא בין תנאי שלצידו שירות לתועלת הציבור, לבין מאסר קצר בפועל.

לגביה עבירת התעבורה, טען כי לו הייתה עבירה זו עומדת בפני עצמה, בבית המשפט לטעבורה, היה נגזר עונש צופה פניו עתיד בלבד.

לטענת ב"כ המערער, לא ברור מדו"ע סגנוו של המערער בתיק בו הוא מרצה כוים עונש מאסר, לא צירף את התקיקים. כן ציין כי יש להתחשב בהודאותו של המערער, שחשך מזמןו של בית המשפט. לפיכך ביקש כי יגזר על המערער עונש מאסר קצר, שירוצה בחופף לעונש אותו מרצה המערער כוים.

גזר דין של בית-משפט קמא:

6. בגזר דין התייחס בית המשפט לנסיבות העבירות בתיק ההסעה, אך שהמערער נסע לכיוון בית שמש, הסיע ברכבו חמישה נוסעים (רכב בו מותר להסיע ארבעה נוסעים), ההסעה הייתה תמורה תשולם, והמערער נהג בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסקן חי אדם.

בית המשפט סקר את הפסיכה הנוגגת, וקבע כי מתחם העונש הראו, בעבירה של הסעת/Shoham בלבתי חוקים, נעה בדרך כלל בין חמישה לבין עשרים וחמשי מאסר בפועל במקרים חמוריים, ובין מאסר לרייצוי בעבודות שירות למאסר בפועל במקרים הקלים יותר.

בעניינו קבע בית המשפט כי לאור הנסיבות החמורות, ובهن הסעת חמישה ושוהים בלבתי חוקים, הסעתם ברכב שנועד להסעת ארבעה נוסעים, תוך נגיעה שיש בה סיכון תעבורתי ממשמעותי, מכיוון "קו התפר" לתוך המדינה, תמורה תשולם "ובהינתן ולנאמם עבר פלילי בעבירות חמורות" - מתחם העונש ההולם נע בין 6 לבין 18 חודשים מאסר.

לגביו עבירות הסמים קבע בית המשפט כי מתחם העונשה הראו נע ממאסר מותנה ועד מאסר קצר בפועל, וכי הוסכם שלא יהיה בתיקי הסמים שצורפו כדי לשנות את העונשה.

לגביו העונש המתאים, התייחס בית-משפט קמא להודאותו של המערער במiosis לו, אך שהמערער נטל אחראיות לגבי כל העבירות, ולטענת המערער כי הוא משתתף בקבוצות טיפוליות. בית המשפט התייחס אף לעברו הפלילי של המערער, וקבע כי למערער עבר מכבד, אף אם לא בעבירות בהן הורשע בתיק הנוכחי, וכי כוון הוא מרצת עונש מאסר של 30 חודשים.

בהתחשב מכלול הנסיבות, גזר בית המשפט על המערער עונש כמפורט לעיל.

טענות הצדדים בערעור:

7. ב"כ המערער טוען כי בית-משפט קמא החמיר בעונש שגזר על המערער. לטענתו, בית המשפט טעה בקביעתו כי המערער הסיע את השוהים הבלתי חוקים "מכיוון קו התפר לטור מדינת ישראל", כאשר בכתב האישום נאמר כי ההסעה הייתה לבית שמש, ללא אזכור מקום המוצא. נטען כי בקביעת מתחם העונש ההולם, החמיר בית המשפט עם המערער, וכי הפסיכה הנוגגת בעבירות דומות מזו שקבע בית המשפט.

לגביו הKNס ביקש ב"כ המערער, כי זה ישולם לאחר שהמערער יסיים לרצות את עונשו.

8. המשיבה מבקשת לדוחות את הערעור. נטען כי בית-משפט קמא הלך כברת דרך לקראת המערער, בהתחשב בכך שלא מדובר באדם שעברו הפלילי נקי. עוד נטען לגבי הסיכון הביטחוני והביטחוני במעשהיו של המערער.

לגביו מועד תשלום הकנס, הסכימה למתן אורה עד למועד השחרור הצפוי של המערער, בחודש יולי 2016.

דין והכרעה:

9. התערבותה של ערכאת הערעור בעונש שקבע בית משפט קמא, שמורה למקרים חריגים בהם ניכרת סטייה של ממש ממתחם הענישה ההולם או למקרים בהם נפלת טעות מהותית (ע"פ 2918/2013 **דבש נ' מדינת ישראל** (18.07.2013)). ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את עונשו של המערער אלא בוחנת את סבירותו והתערבותה שמורה למקרים חריגים בלבד (ע"פ 1880/1984 **עמasha נ' מדינת ישראל** (19.11.2014)), גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין.

לאחר שמייעת טיעוני הצדדים, החלטנו לדוחות את הערעור.

10. מדיניות הענישה הנהוגת בעבירות של הסעת/Shoham בLATI חוקים נקבעה בראע"פ 3674/04, **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** (12.2.06). נפסק, כי על דרך העיקרון תישמר מדיניות הענישה המחייבת באשר לעבירות הנוגעות לכינסת/Shoham בLATI חוקים לישראל; אך הודהג, כי "אין בה באותה מדיניות כדי לפטור את בית המשפט מקביעת עונש בעניינו האינדיוקציוני של כל מי שהורשע בדיון. אבן הבוחן העיקרי להבחין ולהבדיל בין הטלת מאסר בפועל לבין הימנעות מהטלת מאסר בפועל תיגזר מתכלית מדיניות הענישה ובנטיבות של כל מקרה וכל נאשם" (פסקה 32 לפסק-הדין, וראו גם פסקה 16). במקרים לא מעטים הסתפקו בתי-המשפט בטלת מאסרים לריצוי בעבודות שירות, בגין עבירות של הסעת/Shoham בLATI חוקים, זאת בהתחשב בנסיבות הנסיבות, הן של העבירה והן של הנאשם (לסייעם הפסיכה הנהוגת ומתחם הענישה, ראו עפ"ג 15-06-7465, **האני וזוז נ' מדינת ישראל** (22.2.2016).

11. בעניינו, המערער הסיע חמישה תושבים זרים ששחו בישראל שלא כדין ונסע לכך בבית שימוש; ההסעה תמורה תשלום; המערער הסיע ברכב מספר נוסעים גבוה מן המותר; כן נסע בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסקן חי אדם - המערער עקף שלושה כלי רכב שנסעו בכביש, תוך חצית קו הפרדה רצוף, ואילץ אחד הרכבים לסטות לשול הכביש. בכניסה לבית שימוש, המשיך המערער "להשתולל" בכביש בנהוגה מהירה.

בנסיבות אלה, מתחם הענישה שקבע בית-משפט קמא לעבירת ההסעה ולUBEIROOT התעבורה, מאסר הנע בין שישה לבין שמונה עשרה חודשים אמור בפועל, הולם את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען ואת מדיניות הענישה הנהוגת.

12. לגבי עונשו של המערער בתוך מתחם הענישה, בגין כל העבירות בהן הורשע - בית משפט קמא קבע את העונש בשליש התחתון של מתחם הענישה, תוך התייחסות לנסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה, ובן הודהתו של המערער וקבלת אחריות מחד, ובערו הפלילי המכובד של המערער מאידך. בית המשפט אף התחשב במערער, בכך שהוראה על חיפוי חלקיות של עונש המאסר בפועל, לעונש מאסר אחר שמרצה המערער.

.13. ניתן לקבוע כי מלאכת האיזונים בוצעה באופן ראוי והולם ואין מקום להתערב בגזר הדין.

אשר על כן, הערעור נדחה.

.14. בהסכמה ב"כ הצדדים, ידחה תשלום הקנס ליום 1.8.2016.

המצוירות תשלח העתק פסק הדין לב"כ הצדדים ולשב"ט.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ו, 17 אפריל 2016, בהיעדר הצדדים, על-פי הסכמתם.

יורם נעם, סגן נשיא

רבקה פרידמן-

פלדמן, שופטת

משה בר-עם, שופט